

Sa Sella

REVISTA INFORMATIVA DE SENCELLES

GENER — FEBRER 1989 Segona Epoca. N^o12

ENTREVISTAM AL
BISBE
BATLE
I RECTOR

SUMARI

Noticiari.....	3	Sta. Agueda.....	17
Opinió.....	4	Entrevista: Bisbe.....	18
Informació Església.....	5	Esports.....	20
Entrevista: Batle.....	6	Cartes.....	21
De jove a jove.....	8	Cartes.....	22
Des de la barrera.....	9	Cartes.....	24
Ses escoles.....	10	Sa nostra llengua.....	26
Temps enrera.....	12	Notícies fresques.....	27
Entrevista: Rector....	14		
Societat de caçadors..	16	i més coses...	

SA SELLA vol comunicar a tots els seus lectors i col.laboradors, que la data màxima per entregar cartes al director o articles per el pròxim número de Sa Sella, és dia 22 d'Abril.

 NOTA DE REDACCIO.....

Els articles en aquesta revista expresen únicament l'opinió dels propis autors.

 Feim sebre a tots els llocs on es produeix activitat comercial, que a partir de la propera publicació de Sa Sella s'hi introduiran espais reservats per a publicitat. Podeu informar-vos a qualsevol dels col.laboradors de la revista.

 Tots els interessats en fer aportacions voluntaris per contribuir amb el funcionament de SA SELLA, els feim a saber que hi ha un compte corrent obert a "SA NOSTRA" i a la "BANCA MARCH", a nom de SA SELLA.

NOTICIARI

- L'Associació de Pares d'alumnes va fer un obsequi al centre, entregant-los un televisor en color juntement amb un video per així poder comptar amb un audiovisual més.
- Dia 16 de Gener l'Associació de Pares d'alumnes del col·legi de Sencelles va organitzar una vetlada al pati de les escoles amb foguerons. Es va repartir pa amb botifarró i llonganissa per tots els qui volgueren. Per beure vi a rompre i refrigeri pel més joves.
- Dia 28 de Gener hi va haver pels carrers del nostre poble una rua organitzada pel grup de ball "Es Jonc". Poguèrem veure originals i divertides desfresses que no s'asustaren del mal temps. Es donaren 3 premis individuals tres a les millors parelles, 3 a les millors comparses, 3 infantils, 1 a la millor originalitat, 1 a la millor caracterització i 1 a la parella més major.
- Dia 17 de Gener (dia de St. Antoni) a les 5 hores de l'horabaixa i a la plaça, hi va haver les tradicionals beneïdes de St. Antoni. Tots els qui varen poder varen dur els seus animals més estimats a les beneïdes. Hi havia cavalls, cans, moixos, canaris, etc.
- Dia 2 de febrer, els alumnes de l'escola de Sencelles ajudats dels seus professors varen organitzar un petit carnaval passejant-se pels carrers del poble. Hi va haver molta participació des dels més petits fins als més grans. Els quatre primers cursos anaven en comparses, els demés anaven per lliures. Per acabar amb el carnaval l'Associació de Pares va preparar una petita festa repartint una ensaïmada de sobrassada i carabassat.
- El passat dia 4 de febrer el grup d'acció social del nostre poble, va assistir a una trobada que es fa el primer dissabte de cada mes i que aquest mes, es va encarregar Porres. El proper mes de març tindrà lloc a Lluçmajor.
- Dia 12 de març es farà se commemoració de l'església, aquest mateix dia hi haurà el primer Consell Pastoral Parroquial. Vos comunicarem els actes a un programa apart.
- Ha començat el curs 88-89 de pintura que té lloc a l'Ajuntament els dissabtes de 5-9h del vespre. Preu 1700 pts. cada mes.
- Es notifica que tothom que vulgui assistir a les classes de la nostra llengua, s'imparteixen els dissabtes a les escoles de 6'30-8'30h del vespre.
Preu del curs 3.000 pts.

STA AGUEDA, PER QUE ENS HEU
ABANDONAT ?...

A un poble pagès com Sencelles una de les coses que poden causar més problemes a la gent és la manca de pluja, d'humitat de saó. Quan, això ocorre, els sembrats no néixen la collita es fa mal bé en definitiva, el poble es mor...

Aquest fet és dona molts cops al llarg de la història, i una vegada en que la situació era crítica, Sta Agueda ens va dur l'aigua, ens va salvar. Enguany anam en camí d'estar en les mateixes ... Sta Agueda, per què mos heu abandonat?.

Acàs no feim bonda, acàs vos hem fet enfadar?. Basta mirar les festes que feim en le vostre honor, i és que és vera, ja no són el que eren.

Enguany, així mateix, varem fer un fogueró enmig de la plaça, que tampoc és com Sant Antoni a Muro o a sa Pobla, però som un poble petit, i què voleu?. El botifarró, la llangonissa i el vi eren de franc, i n'hi va haver a rompre (cosa que hem d'agrair a l'ajuntament). Sa plaça estava plena de gent que va quedar ben associada,

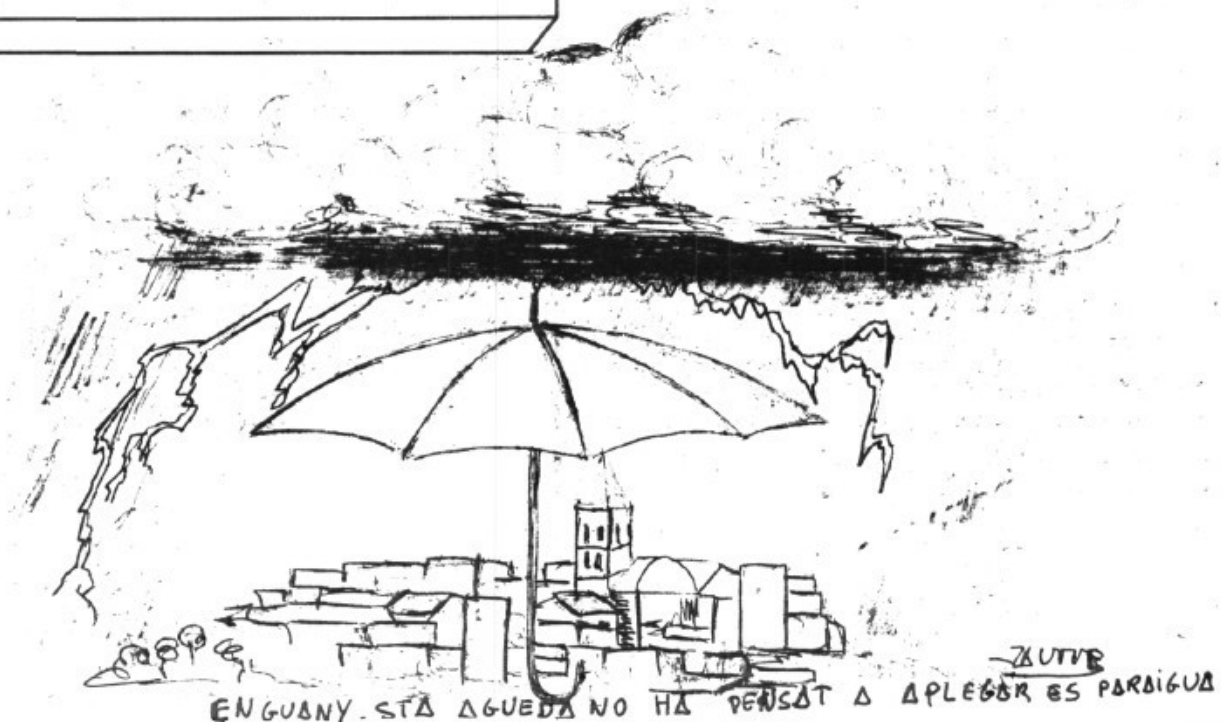
inclús qualcun, quan ja no podia pus, collia el troç de pa, i se provava a veure mem qui el tira més alluny, això sí sense botifarró.

L'endemà dematí varem fer una missa en el vostre honor. Va venir un capellà que devia ésser molt intel·ligent, perquè va fer un sermó de tres quarts, ple de coses interessants i transcendents, que va deixar a més d'un amb la boca oberta i a algun altre amb els ulls clucs.

I per rematar la festa, el capvespre varen desfilar les tradicionals carroces, cada una amb un tema distint; unes repetides, com cada any, i unes altres ben originals: N'hi havia que se morien (no sabem si de rialles), altres que se n'anaven d'excursió, altres de romeria, altres plenes de joventud i alegria. Tot junt un conjunt ben agradable.

Creim, amb tot, que les festes han estat presentables. Ara vos toca complir a vos, Sta Agueda: no mos abandoneu, duiu-nos l'aigua, o és que trobau que les festes ja no són el que eren?...

Jaume Perelló i Joan Munar.

ENGUANY. STA AGUEDA NO HA PENSAT A APLEGAR ES PARAIGUA

CARTA OBERTA

05-02-89 Festa de Sta. Agueda
Amics Sencellers:

Durant l'any el nostre poble i la Parròquia celebren les seves festes més importants amb alegria i fort calor popular. Però durant el present any de 1989 estam criats a viure dos esdeveniments tan grans que no podrem tornar repetir. Hem de saber viure'ls intensament, procurant per una part, saber-los preparar d'una manera correcta i atenta, i per l'altra, cercar tots el mitjans necessaris per participar en tots els actes i celebracions que siguin organitzats.

El proper 15 de Març la nostra Parròquia commemorarà el 750è aniversari de l'erecció de la Parròquia de Sant Pere de Sencelles. El primer bisbe de l'Església mallorquina D. Ramon Torrellà, l'any de gràcia del naixement de Nostre Senyor 1238, va manar traslladar la parròquia de Santa Maria de Costitx a Sant Pere de Sencelles perquè Sencelles era més cèntrica i més avinent per poder assistir als actes de culte els habitants de la contrada.

Vos convit a tots i de forma concreta als estaments, a les associacions i grups del poble de Sencelles, a prendre-hi part activa i responsable organitzant diferents actes.

Junts donem gràcies a Déu perquè la nostra Parròquia ha estat pel nostre poble la transmissora de la fe, ha estat el lloc a on els feels s'han sentit convocats i confortats i per la caritat s'ha fet visible la tendresa i l'amor de Déu.

Entorn a la Parròquia, són moltes i nombroses generacions que han trobat a Déu. Els nostres avant-passats són, per a nosaltres, gent que caminam cap al segon mileni, un esperar en la perseverància. Tots ells ens mereixen el nostre sincer agraïment.

La Venerable Sor Francinaina de la Mare de Déu dels Dolors fou la cristiana de la nostra comunitat parroquial que millor resposta donà a la voluntat de Déu.

Aquest any també, si Déu ho vol, viurem l'esdeveniment més gran i lluminós que dins la llarga història del nostre poble mai abans hagués succeït: la Beatificació de la fundadora del nostre convent de Sencelles. Aquest fet es convertirà en esdevenidor i en compromís, per a tots els cristians, de saber estar dins el món a l'estil de Sor Francinaina.

Voldria i desig que la commemoració del 750è aniversari de la Parròquia i la Beatificació de la Venerable fossin la crida més forta, com una baulada al nostre cor.

A saber-nos obrir a la vida de Déu mitjançant la comunitat parroquial. Que els qui vos sentiu enfors vos acosteu. Els qui aprop sapiguen renovar-se, i així tots plegats caminem esperançats perquè encara el camí és llarg.

Que ens ajudi sempre la protecció de Maria patrona del nostre poble, la fortalesa de l'Apòstol Pere i que no ens falti mai l'intersecció de la propera Beata Mallorquina Sor Francinaina.

Simó J. Garau, rector de Sant Pere de Sencelles.

Àmb motiu per la propera beatificació de la Venerable, l'equip de la revista Sa Sella s'ha interessat en conèixer la pos^t que té l'Ajuntament davant aquest acon^teixement. Per això varem tenir una xerrada amb el batle del nostre poble per a què ens informàs.

Què suposa pel poble la beatificació d'una sencellera?

Crec que pel poble ha de ser motiu d'orgull. Jo, com a batle, estic orgullós que la única filla Il.lustre que hi ha al poble sigui declarada Beata. Per tot aquí on vaig coneixen més quasi quasi la Venerable que el poble, o sigui, que una cosa va lligada amb l'altra.

Quina part li correspon a l'Ajuntament de cara a l'organització dels actes?

Noltros estam oberts a tot i per la nostra part farem tots els medis possibles. Econòmicament tal vegada no podrem ajudar molt però en qüestions de donar "passes" i motius de subvencions estam disposats.

Suposam que les subvencions podran arribar més per l'Ajuntament que per altres entitats?

Precisament totes les subvencions que es donen avui en dia quasi totes van canalitzades per

l'Ajuntament. La Conselleria de Cultura va dir que col.laboraria però necessita un presupost.

La plaça, ja estarà en condicions per acollir un acte d'aquest tipus? I els carrers?

Si és pel setembre l'Ajuntament no estarà acabat. Ara bé el que sí puc dir és que tindrà un altre aspecte del que té ara. Pel que fa als carrers sí que ja estaran acabats.

El 27 de febrer serà declarat com a festa local?

Enguany sí que l'hem declarat festa local. Pels anys venidors es tracta de veure si la declaren Copatrona de Sencelles. Per part de l'Ajuntament trobam que davant Sta. Agueda, la Mare de Déu o St. Pere hi ha el 27 de febrer.

Pel que fa al poble, troba que es mostra actiu amb els preparatius?

Fins ara sí, ara bé, es tracta de veure si a l'hora d'estrè-

nyer...Però jo el veig molt animat i amb ganes de fer feina. A mesura que se'n anirà acostant el moment molta gent que ara està allunyada s'acostarà.

Ara bé, el que sí troba a faltar és informació per part dels medis de comunicació.

De cara a la caseta, ja estan tots els problemes solucionats?

Noltros hem fet totes les passes que havíem de fer però no

tenim competències per aturar una obra. De fer-ho ens podrien demanar danys i perjudicis. Per posar una solució a aquest problema vèrem fer un Plè Extraordinari com mentres enviàvem a través de la Comunitat Autònoma tota la documentació al Consell d'Estat per a què anul·lés la llicència. Quan l'anul·li ja podrem fer l'expedient de "derribo".

Haguéssim pogut fer més llarga aquesta xerrada però el temps se'ns feia curt i vèrem haver d'acabar. Esperam que aquesta informació serveixi per conèixer un poc més l'opinió per part de l'Ajuntament sobre la situació en què es troben els preparatius dels actes que s'acosten.

La jove que avui vos presentem es na Rosa Elena Fernández Zapata, nascuda el 4 de maig de 1961 a Palma, batiada a Son Rapinya i des de fa 12 anys viu a Sencelles.

- Quina és sa teva professió?

Auxiliar administratiu.

- Quina experiència has tengut essent s'única al.lota dins s'Ajuntament?

Es bastant positiva, ja que demostra a ses al.lotes d'es poble que això és una cosa que poden fer elles mateixes; allà dedins s'hi apren. Allà no hi ha maxisme, tots som iguals. (Això ho diu ella).

- Opinió que te mareix sa revista

M'agrada sa revista, i cada vegada està molt més ben formada. La llegesc tota. (Ara ens feia sa pilota).

- Què falta? i què sobra? en es poble.

En es poble falta més comunicació entre sa gent, perquè si se comunicassin ses idees i ses coses més positives, llavors és propi Ajuntament se'n adonaria del que pensa sa gent. En es poble sobra xafarderum i és molt mal de llevar.

- Aficions.

Llegir; ara estic llegint una història d'en Hitler, "El Séptimo Secreto".

- Una flor.

Rosa

- Una joia.

Diamant.

- Un llibre.

"El Cid Campeador"

- Un conjunt musical.

A-HA i Beatles.

- Una beguda.

Ron Bacardi amb Coca-cola.

- T'agrada viatjar?

M'encanta; tendria sa maleta sempre preparada. Es darrer viatge ha estat a Austria.

- Aconsella-mos un lloc pels redactors de "Jove a jove".

Innsbruck, en el Tirol. Té una gran catedral i una història molt plena. (Ja hem fet sa sol.licitut a sa directiva de Sa Sella, tranquils que vos enviarem una postal)

- Sexe, droga o Rock and Roll.

Sexe.

- Un taco.

Putes.

- Un oiropo que t'haqi agradat.

!!! Que buena estás Carolina!!! (Li diguérem noltros).

- Un lloc per anar es dissabte vesore.

BCM, però no hi he anat mai.

- Conta'ns una anècdota.

Sempre he tengut un complexe d'alta, prima i molt de nas; tenia 16 anys i passava pes carrer d'es Sindicat i un home de "más o menos" 1'50 d'estatura, em mira i em diu: "Anda, la torre Eiffel, y si cae de narices saca petróleo". Jo, una nina amb 16 anys, amb tants de complexos damunt, me gir cap an aquell home i li dic: "Anda que usted, un poco más y no sale del suelo". Aquell home va fer mitja volta i va arrancar.

Per acabar, vos direm que quan començarem, ella estava molt nerviosa, però en es final no hi havia manera de poder acabar s'en trevista, ja que li havia pegat sa xarrera i no hi havia manera de poder-li fugir.

DES DE LA BARRERA

PER JOAN ROIG

Deia una antiga cançó, que sovint sonava a la ràdio quan jo era al·lot, que "no es lo mismo ver los toros que capotearlos en el corral", i és ben cert; entre altres coses perquè, a més de la perspectiva diferent, en el corral hi ha el brau i en els graons on seu l'espectador, no.

Per qualche cosa ens ha quedat també aquella dita de "veure els bous des de la barrera". Certament, no és el mateix enfrontar-se a l'animal oferint un espectacle arriscat i elegant, que contemplar l'art del toreig d'assegut a bastants metres de distància, sense cap tipus de perill.

En no poques ocasions, he comparat les activitats quotidianes de la vida entre el torero que lluita i l'espectador exigent que critica el seu fer.

Es molt freqüent veure persones que no s'afiquen mai en res, que no s'encloquen els dits, que no participen, que miren - en una paraula - els "toros" des de

la barrera; és freqüent, dic, veure com critiquen, com jutgen, com interpreten, a aquells que han davallat a l'arena a lluitar i comprometer-se i suen o s'embruten o, senzillament, s'equivoquen.

Hi ha gent per a la qual els altres tot ho fan malament, des de l'Ajuntament, i passant per les distintes associacions del poble.

Gent - crec que és millor emprar aquest mot que la paraula "persona"- que sempre té que dir, que troba ossos al lleu, que la seva boca només s'obre per a criticar quan les coses podien haver sortit millor i que mai dirà una paraula de lloança quan han sortit rodones i perfectes. Són els inconformistes de sempre, però no els inconformistes que mostren el seu desacord oferint alternatives o lluitant perquè les coses siguin d'una altra manera o perquè en una nova ocasió surtin millor, no!; els inconformistes dels que jo parl són els que per sistema es queixen i critiquen, però des de la seva atalaia de la instal·lació, des dels graons de la comoditat, des dels seients de la crítica burleta. Són els que no fan ni deixen fer. Són els que quan has donat una passa diuen que no l'hauries d'haver donada mai, que quan restes immòbil protesten perquè no et mous, que quan has actuat correctament et diuen que l'únic que has fet ha estat complir amb el teu deure.

El pitjor és que, a vegades, feim cas d'aquestes persones que miren els braus des de la barrera.

El batle.

Cal. ligramas:

ses escoles

2da i 3ra d'E.G.B.

El "dijous elarder"
celebrarem el
carnaval a
l'escola.

Va anar molt bé
perquè es de 1er anaren
de pastenagues,
es de 2^{on} de rellotges
es de 3er de cartes, es de
4^{art} de calculadores i
els altres del que volgueren.

CARTA

ENSAÏMADA

TEMPS

ENRERA.

LA GRAN OBRA DE L'ESCUPTOR SENCELLER
MESTRE ANTONI JOSEP LLABRES I MUDÓY
Per Vicenç Comas i Juan.

Dins l'Església parroquial de Sencelles, s'hi troben tres retaules, entre altres, que són un patrimoni molt important pels sencellers.

El primer d'ells és el retaule de l'altar major de l'any 1766, projectat per Fra Albert Burguny, dominic. Està format per dos cossos d'estil totalment barroc. Aquest retaule va ésser costejat per la família Ramis d'Aireflor, per qüestions d'un plet, que tenia aquesta família amb l'Ajuntament. Per compondre's, es convení que aqueixa família pagàs el reataule. Té uns 12 metres d'altura per 7 metres d'amplària. Segons còpia dels documents recollits al llarg dels anys que he pogut aconseguir de diferents arxius, un detall fa referència a l'altar major i escrit està; que en el retaulle es troben les estàtues de Sant Pere, revestit d'Ornaments Pontificals, l'Assumpció de Maria Santíssima, l'Apòstol Sant Pau, Sant Jaume Apòstol i Sant Estanislau S.J.

El segon retaule és el de la Puríssima Concepció, també format per dos cossos. Està fabricat de fusta, la taula de pedra, a la part alta de l'estàtua de la Inmaculada, Sant Llaotxim i Santa Aina pares de la santíssima Verge. El tercer retaule (és el de més valor artístic, al meu criteri) anomenat de la Capella Fonda, antigament de la Comunió, capella afegida a l'Església devers l'any 1880. El retaule compta amb les següents escultures: Nostra Senyora del Rosari amb el minyonet Jesús, dos àngels, Sant Domingo de Guzman, Santa Catalina de Sena a més de la pintura dedicada a Sant Vicenç Ferrer, segons dades d'arxiu.

Imatge de la Mare de Déu del Rosari.

El motiu de dedicar admiració a tots aquests retaules és per les escultures del gran mestre escultor senceller, Antoni J. Llabrés Mudóy.

Nasqué a la vila de Sencelles el dia 9 d'Octubre de 1749. Furió diu que morí a una edat molt vançada, situa la seva mort al 13 de Setembre de 1826, segons dades, morí a l'hospital general de Palma.

Tres són a dins Sencelles les escultures que es troben entronitzades en els tres retaules abans descrits, obra de mestre Antoni J. Llabrés.

1.- Sant Pere, 2.- La Inmaculada Concepció i 3.- La Mare de Déu del Rosari.

La imatge de Sant Pere presideix l'Altar Major en la seva majestuositat revestit amb els seus ornaments pontificals. Va es-

ser beneïda aquesta imatge el dia 26 de maig de 1811 i foren els seus padrins Bartomeu Reyó i Margalida Ramis Romanyà. Per tal inauguració es feren una serie de reformes al retaule: La cúpula de Sant Pere, fortificar la roba de la tenda, el braç de l'àngel abaix de l'Assumpció, el sagrari, la figura de Sant Pere, etc, etc. La imatge de Sant Pere costà al poble 280 lliures mallorquines equivalent a 932 pessetes.

2. La Inmaculada Concepció que fa uns set anys, durant el temps de l'advent, és baixada i col·locada a l'Altar Major. Podem creure que en moltes ocasions m'ha quedat embadalit davant la puresa de la talla?

3. La millor escultura de les tres, al meu entendre, és la Mare de Déu del Rosari (Capella Fonda), la seva imatge crida a la contemplació de l'infinit.

He tengut la sort de parlar, fa uns dies amb Francisca Mir Borràs de Palma. Ella conserva el baix relleu, que va presentar mestre Antoni Furió exposa en el "Diccionario de los Ilustres profesores de las bellas Artes en Mallorca" i diu entre altres coses, que mestre Antoni va viure molts anys. La seva obra escultòrica és extensíssima per citar algunes: La Santíssima Trinitat d'Artà, Sant Cristòfol de Biniali, Sant Pere Apòstol de Búger, Nostra Senyora del Rosari de Felanitx, Sant Jordi de Manacor, Imatge de la Mare de Déu dormida de Muro, Sant Pere Nolasco de la Mercè de Palma, la Beata Mariana pel convent dels Míms, el retaule major de Sant Honorat de Randa, gran part de les escultures de Sant Marçal, les estàtues de Nostra Senyora del Rosari i Santa Catalina Tomàs de Santa Maria del Camí, etc, etc. I per Sencelles les de Sant Pere, Nostra Senyora Del Rosari i la Concepció de Maria.

Imatge de la Inmaculada Concepció

Entrevista

amb el rector

-Durant aquests tres anys que fa que està a Sencelles con se gent i com l'ha rebut el poble?

Ja desde tot d'una me vaig sentir com a casa. Un canvi és una mica traumàtic, ja que deslliga de la situació que tu has estat bastant de temps. Jo confii que les meves arrels dins la terra Sencillera s'hagi aferrat bé. Personalment m'he sentit acollit i jo també amb la feina que he feta la ha feta a gust; i aquestes dues coses són bàsiques perquè la vida d'una persona vagi cresquent, per lo tant el canvi no ha estat gens difícil per a mí.

-Quines modificacions hi ha proposades per a l'esglèsia; en quant a les obres de la sacristia, la restauració de l'orque i projectes cara a la Beatificació de la Venerable?

Efectivament hi ha bastantes obres previstes i esper que es puguin realitzar dins un termini curt són obres que es devien emprendre fa bastant de temps, per circumstàncies s'han anat fins ara.

Ses que estan iniciades són la sacristia que tindrà basicament dues funcions: abaix s'aprofitarà per a reunions del Consell Pastoral, reunions de pares, és a dir, per grups reduïts; se part de dalt serà un salonet a on es puguin fer conferències, exposicions, actes culturals, xarrades, video, pel·lícules.

Passant a un altre ordre de coses entorn a n'aquest esdeveniment de la Venerable, crec que la nostre Parròquia ha de tenir una imatge seva, que s'ha de fer present en tots els actes de la vida de fe d'un cristià dins Sencelles, ja que sempre ha estat un gran model en tots noltros.

Està encarregada a l'escultor Mateu Forteza; encare no he vist l'esbós acabat, però costa que farà una obra molt interessant ja que el escultor du molt d'interés i crec que tots els Sencellers la poden esperar amb molta d'ansia.

Parlant de l'estatua de la Venerable, he de dir amb satisfacció que me va dir que si no hi tenia inconvenient la volien pagar, ja que són quantitats molta nombroses i essent gent de Sencelles no podia apodar-me; per lo tant don una gratitut pública als senyors de Son Jordà, no com a cosa es-pantosa sino com a devoció que tenen com a Sencellers de cubrir aquesta quantitat.

Després també, ja que fa anys que d'hi treballa, i aquí he de dir un altre nom fora menys pre-ar dels demás és en Guillem Llabrés de Ca'n Caló en la seva tasca de la restauració de l'orgue. Dins un projecte que es va elaborar, s'han d'acabar unes dades realment interessants. Potent dir que és un dels millors de Mallorca i que per lo tant és considerat també, i serà considerat dins tot Europa. Aquest projecte s'ha presentat a distintes institucions i creient que el Consell Insular també donarà un gran suport per a la seva restauració. Es un orgue que quan estigui en funcionament podran venir els concertistes millors del moment, i no ho deim ara per dir una barbaritat perquè no m'atreveria a dir-la, sinó perquè me consta i perquè així ho han dit els tècnics.

Hi ha moltes obres pendents com és l'arreglo del campanar, el deterioro dels anys i el no poder fer front puntualment a petites deficiències que es van produint; duit en conjunt el campanar necessita una restauració important com tota la teulada de l'església.

Entre aquestes també hi ha la restauració del Retaule Major, tranllat de la Pila Bautismal a l'altar Major i nova il·luminació del Presbiteri.

Esperam la col·laboració de l'Ajuntament i altres ajudes de tipus tècnic i monetari.

- Com veu vostè els ànims del poble per la prompte Beatificació de la Venerable?

Davant aquest fet important i extraordinari dins tots els àmbits. Tot el poble no l'ha acollida amb sorpresa, perquè ja ens ho esperavem. Crec que tothom ho ha acollit amb interès i molta satisfacció hi ha hagut molta participació a n'aquestes subcomissions que s'han fetes tant per part de la gent més jove, com per la més major.

-Una pregunta que surt un poc del tema; com veu vostè els joves de cara a l'església.

Bé parlant de jovintut, jo diria tinguiria joves i joves. Dins el meu interior hi ha una acceptació per igual; jo no classifíc a les persones; no he vingut a intentar veure qui són els dolents i qui són els bons, per això és molt difícil destriar-ho. En general diria que és una jovintut que a mí m'ha sorprès, perquè és sana i compromesa amb els seus criteris. Crec que hi ha un grup sòlid; perquè els joves no van desperdigats per aquí i per allà; és un grup bastant homogeni.

-Quina opinió es mereix "Sa Sella" per a vostè?

Jo crec que tot poble poder tenir un mitjà de comunicació com són les revistes, i dins el nostre poble és "Sa Sella" me pareix extraordinari; seria més periòdica, ja que molts de temes es deïolvidats quan reben s'altre. És un mitja que fonementa l'intercomunicació entre ses persones i principalment sa cultura. Els nostres costums, llengua, tradicions ho fonementa sa revista "Sa Sella".

ELS BOLETS. (Continuació)

La relació de simbiosi no és exclusiva de les gírgoles, són molts els bolets que la presenten.

Les gírgoles més conegudes són:

-La gírgola d'estepa; *Tricholoma aggregatum*. Apareixen quan els altres bolets han desaparegut; molt apreciades a França on les consideren més bones que els esclata-sangs.

-La gírgola de pi. Amb dues espècies una comestible (*Pleurotus ostreatus*), de color gris oscur i l'altra (*Panus conchatus*) de color groguenc que no presenta valor culinari. Les dues les trobam en els troncs de pi tallats.

-La gírgola de poll. (*Pholiota aegerita*). La trobam en els torrents que presenten polls.

-La gírgola de figuera. També del mateix gènere que l'anterior, és un dels primers bolets que podem trobar; la presència d'aquest bolet és senyal de mal temps.

-La gírgola de card. (*Pleurotus eringi*). Freqüent en els conradissos amb cards; avui difícil de trobar perquè els cards quasi han desaparegut.

Les gogomes

En aquest gènere, el de les *Amanites* hi trobam excel.lents comestibles, com l'*Amanita vaginata*; però també hi trobam les espècies més perilloses: l'*Amanita phalloides*, *Amanita muscaria* i *Amanita pantherina*.

Els xampinyons

Es un dels bolets que l'home pot cultivar. En el camp en trobam diferents espècies; el més conegut és el *Agaricus campestris* i el cultivat és el *Agaricus bisporus*.

Aquestes espècies no són les úniques que trobam a casa nostra, però sí les més representatives.

Per evitar possibles indigestions i mals més greus, cal tenir present : no recollir els bolets que no coneixem i rebutjar els que no estan en bones condicions.

Esclata-sang.

Gírgola de card.

Gírgola d'Estepa.

sta àgueda

Com cada any hem celebrat tots els sencellers la festivitat de Sta. Agueda, i si fou mala sort que el dissabte, quan ja hi havia el fogueró encès, es posàs a ploure no va esser així l'endemà ja que un sol, que per cert es va fer esperar com les carrosses, va venir a il·luminar la Festa encara més.

Hi hagué una acceptable participació de carrosses i de públic.

Les carrosses participants varen esser aquestes:

- 1.- Mare Superiora.
- 2.- Pati de la Venerable.
- 3.- Sa Guerra.
- 4.- El Judici.
- 5.- Ja tenim president.
- 6.- Llapis de colors.
- 7.- Sencelles al Rocío.
- 8.- Els Turistes
- 9.- Val més anar a peu.
- 10.- Dinar de Nadal.
- 11.- Sa Família Rei.
- 12.- La Década Prodigiosa.
- 13.- Esperam el darrer moment.
- 14.- Pepes de porcelana.
- 15.- Sa Guarderia.

S'otorgaren els premis següents:

tercer premi amb 5.000 pts:

- Els Turistes.

segon premi amb 10.000 pts:

- Pati de la Venerable.

primer premi amb 15.000 pts:

- Esperam el darrer moment.

Hi hagué també premis de 3.000 pts per a totes les carrosses participants.

Sens dubte ses grans novetats d'enguany foren: bicicletes, sevillanes i qualche costipat ... per cert en Xesc Bergant va revivar amb el primer Premi.

Entrevista amb el bisbe

Era el dimecres de cendra, passat migdia i després d'una curta espera, ens va rebre la màxima autoritat diocesana. El motiu no era altre que parlar de la transcendència que pot tenir la beatificació dins l'Església mallorquina.

Quin significat té per l'Església mallorquina la beatificació de Sor Francinaina?

-És molt important perquè fou la iniciadora de l'actual congregació de les germanes de la Caritat. És per l'Església una filla molt notable, que representa per tots un model de vida, i la seva beatificació comporta una declaració oficial de l'Església de que aquesta persona ha arribat al Cel i per tant intercedirà per tots davant Déu.

Dins el procés de la beatificació, quina missió du a terme l'Obispat?

-El procés de beatificació l'ha duit directament la congregació de les germanes de la Caritat. L'Obispat ha col·laborat intensament amb aquesta causa de beatificació en totes les seves fases.

Com s'organitzaran els actes que es celebraran a Roma?

-Tot el cerimonial de beatificació és un procés fixe establert aposta per aquests casos, i en el que assistiran totes les entitats tant eclesiàstiques, com civils de Sencelles en particular i Mallorca en general. L'acte bàsic és la beatificació oròpiament dita, hi haurà uns altres actes secundaris com una audiència amb el Papa i una entrevista privada.

Quina diferència es pot establir entre la beatificació de Sor Francinaina i la de Fra Juníper Serra?

-La principal diferència és que la beatificació de Sor Francinaina ha vingut molt més prest que la de Fra Juníper, i es perquè Sor Francinaina és una benaurada, una cristiana exemplar que ha tingut molt més arrel dins el poble que el que ha pogut tenir Fra Juníper, el que és molt notable i a Mallorca desde sempre hi ha hagut una autèntica veneració com a Sta. de Sor Francinaina Cirer, molta gent ha acudit al convent de Sencelles a venerar les despulles de Sor Francinaina.

Sor Francinaina és una figura molt mallorquina, molt entranyable a ca nostra, i que va viure, treballar i morir a Mallorca.

S'ha de tenir en compte també que el procés de beatificació de Sor Francinaina s'ha començat aquí, a Mallorca, mentres que el de Fra Juníper a la diòcesi on morí, a Monterrey.

Podria ésser que en el cas de Fra Juníper l'hagués iniciat una diòcesi americana, sia el que li ha donat més resonància?

-El que ha donat més resonància a la figura de Fra Juníper Serra és que és conegut a tota Amèrica, el que li ha donat un ressò mundial. Sor Francinaina en canvi, és molt coneguda a Mallorca, però poc fora d'ella. Un dels deures que tenim precisament, és donar-la a conèixer fora de l'illa.

Al poble de Sencelles, desde que s'ha iniciat el procés, en general hi ha l'impressió de que no té la participació que tocaria tenir, de que tot s'organitza fora del poble; com es coordina tot aquest tema?

-Crec que al poble de Sencelles li toca no només deixar-se conduir, sinó reivindicar i actuar segons el dret que tenen, perquè és un protagonista important. Sé que hi ha un equip de coordinació, una comissió en la que està representat tot el poble. Crec que la beatificació no serà fins passat l'estiu, i conforme aquest moment s'apropi, serà hora de que el poble es posi en marxa.

El fet de la beatificació de Sor Franciniana, què significarà pel convent de Sencelles?

-Possiblement, junt amb les funcions que avui té, en tindrà una de nova: la d'ésser santuari, lloc dedicat al culte de la nova beata ja que la nova beatificació comportarà una afluència de creients i caldrà establir una mínima infraestructura per atendre dignament a aquesta gent.

En relació al tema de la beatificació, existeixen contactes Obispat-Autoritats civils?

-Avui, hi ha contacte en la comissió organitzadora, on les autoritats civils i l'Obispat hi estan representats. Segurament que a l'hora d'anar a Roma, el batle de Sencelles, com a representant del poble, i altres sencellers, hauran d'estar presents a l'acte de la beatificació.

I les autoritats del govern balear, estaran representades a Roma?

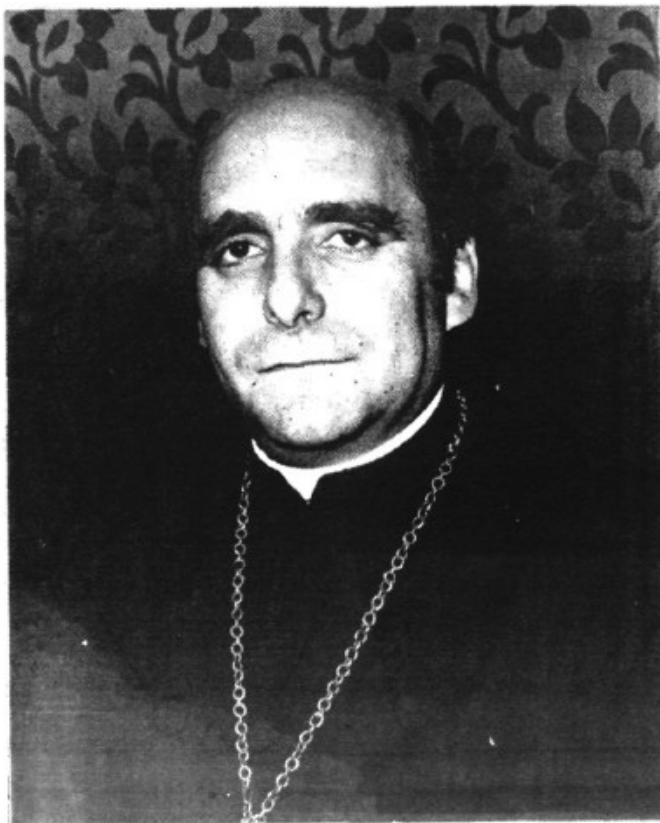
-Supòs que sí: el fet de que hi hagi una beata mallorquina és suficientment important perquè els representants del poble mallorquí hi siguin presents. A la beatificació de Fra Juníper hi foren presents tant el president de la C.A. com el del C.I.M.

Per acabar, té res més que dir al poble de Sencelles?

-Vull animar aquesta revista vostra per que continui fent el treball d'informació del poble, i també dir al poble senceller que prengui tot el protagonisme que li pertoca en tots els actes de la beatificació.

Quan serà la seva pròxima visita a Sencelles?

-Estaré present a les festes de Sant Pere, i probablement abans. Depèn també d'així com vagi aquest tema de la beatificació.

DESDE SA TRIBUNA

No hi ha cap dubte de que el Sencelles ha conseguit formar un equip ben equilibrat, ja sigui en defensa o en atac amb clares aspiracions a quedar al cap d'amunt de la classificació, tenim els millors defenses, tenim els millors devaners... L'equip és de "primera", ho demostrarem cada diumenge, suen sa camiseta, lligan jugades precioses fan gols a voler... Que volem més Ajudes per part de l'àrbit?...

No no són necessàries.

Si se perd un partit no passa res, si a un partit s'àrbit s'equivoca, o... Ens pensam que s'ha equivocat, que és molt diferent, no passa res, a un altre a lo millor s'equivocarà a favor nostre, encara que no ens donem compte.

Això es clar, que un partit no és una lliga, aquesta és molt llarga i sempre som a temps a rectificar.

M'HO HA CONTAT UN PICA-SOQUES

Ja vos ho deia en Pica-Soques, no vos confieu amb sos fàcils perque podeu dur-vos més d'un "xasco".

oOo

Ara bé, si amb sos grossos guanyam, ja li val així.

oOo

Quan tots creiem veure quatre partits seguits a n'el poble, van i mos posen un "PAQUET".

oOo

Sa pregunta d'en Pica-Soques és: S'ham fet tots els recursos legals, per, el manco, que hi hagués reduïment de la sanció.

oOo

Perquè una cosa és clara, s'han passat !!!.. Ni al Osasuna.

oOo

Que quedi clar que ni som Sants ni cuques molles, ara bé sa sanció és molt desmesurada.

oOo

LA MAJORIA MUNICIPAL VOL DEIXAR
BEN CLAR:-----

Volem aclarir els tres punts que sortiren al passat número de la revista SA SELLA, a la pàgina L'OPOSICIÓ MUNICIPAL OPINA. Opinió que no té res a veure amb la realitat. Tot és mentida. Què és de trist!

Creim que xerrar de reflexionar per part de l'Oposició és el més ridícul que es pot escriure. Què hem de reflexionar damunt aquests fets?

El que sí ens sap molt de greu és que l'oposició no sàpiga el que passa al nostre Ajuntament, i tampoc ho vulgui sebre, ja que mai no se li ha amagat cap tipus d'informació demanada per ells, i això ho saben.

Davant el "simpàtic" escrit, ens hem fet un parell de preguntes, com:

- Per què l'oposició no es preocupa de tots els problemes?
- Per què l'oposició només és una sola persona?
- Per què l'oposició ha adoptat una postura de "butaca" en segons quins temes?
- L'oposició, realment, fa un bé al nostre poble publicant aquestes coses?
- Per què l'oposició.....?

Abans de res, direm que només farem referència als punts més importants de cada tema; si haguéssim d'apuntar tots els tràmits que s'han seguit, seria molt llarg. El que sí hem trobat que s'havia de fer, i així ho hem fet, ha estat preparar tota la documentació de cada tema de una manera ordenada punt per punt, des del seu inici fins avui, perquè tothom que ho vulgui revisar o comprovar pugui passar per l'Ajuntament, i així ho pugui jutjar.

Primer punt: La paret aixecada a l'era d'en Pelat.

No ha estat un problema creat només per l'Ajuntament, sinó també per "una persona", ja que el problema estava quasi solucionat, entre l'Ajuntament i el propietari, i per mor que "una persona" li va dir al propietari que no tocàs res, que ja ho veuríem més envant,... A partir d'aquí tot es va complicar.

Gràcies a Déu, no a "una persona", el problema ja està arreglat, i, creim, d'una manera acceptable per les dues parts.

Segon punt: Construcció d'una caseta il.legal al costat de La Caseta de la Venerable.

Aquest assumpte ja estaria resolt, faria molt temps, si haguéssim pogut aplicar la nostra llei, malgrat que es digui que nosaltres defensam aquesta obra. Podeu estar ben segurs que nosaltres la rebutjam totalment, i que per fer front a aquest problema no hem de menester per res a l'oposició.

Tot d'una que vàrem tenir constància que es construïa a l'entorn de La Caseta de la Venerable sense coincidir amb el projecte que s'havia presentat prèviament a l'Ajuntament, vàrem posar en marxa, pel camí legal -repetim- legal, tots els mitjans per aturar aquesta problemàtica obra. (Els tràmits que s'han seguit estan a la vostra disposició).

En aquestes dades, aquest expedient ja està enviat a la Comunitat Autònoma perquè, a través d'ella, es remeti a Madrid, al Consell d'Estat, per procedir a l'anul.lació de llicència corresponent.

Tercer punt: Construcció del nou Ajuntament.

Com pot esser que la nostra estimada i intel.ligent oposició no sàpiga

que per contractar unes obres d'aquest tipus s'han de tenir tots els doblers?

Recordau que la segona quinzena de Desembre de 1987 vàrem haver de fer un préstec de dos milions de pessetes (dels quals ja se n'ha tornat un milió) expressament per poder contractar la primera fase del nou Ajuntament, i, al mateix temps, aprofitar la subvenció de tres milions de pessetes que ens donava la Comunitat Autònoma.

Així idò, des del dia que es firmà el contracte amb el constructor, hi havia tots els doblers per fer la primera fase de l'obra, que era al que ens havíem compromès.

Per finalitzar l'obra prevista que completi la construcció de l'Ajuntament, manquen a realitzar la Segona i Tercera Fase. La subvenció demanada durant l'any 88 per realitzar les dues fases restants va esser denegada. Ara bé, ja hem fet cames per intentar acabar l'Ajuntament durant l'any 89, i les perspectives són bones. Si tot va bé, el proper Nadal, en lloc dels "escombros" tendrem el nou Ajuntament acabat.

Es d'agradir que l'Oposició, una vegada haver parlat amb nosaltres, fes unes puntualitzacions que esperam siguin donades a conèixer.

ELS JUVENILS DEL CE SENCELLES

Apreciat Director de la revista Sa Sella:

Li feim arribar aquesta carta amb la intenció de respondre un comentari aplegut a la seva revista "informativa" nº 11 de Desembre 88.

Aquest comentari apareix al final de la pàgina d'esports a una secció divertidament titulada "M'ho ha contat un pica-soques" que va referit a la vergonya que li fa a aquest escoltador de pica-soques la poca col.laboració dels pares cap als juvenils (RIP) del Sencelles.

Benvolgut escoltador de pica-soques, el que realment fa vergonya es l'ample informació apareguda a la seva revista "informativa" referent a l'afer dels juvenils. Ni una sola retxa fins aquest penós comentari. Es veu que vostè en la seva qualitat de periodista ni tan sols s'ha preocupat de demanar informació als que pertoca, sino que l'ha demanada, vet aquí!, a un pica-soques.

Ens basta pegar una ullada a la seva secció per conèixer d'on ve el vent. Vostè no és res més que una tereseta en mans de la "directiva" (només és un) del magnífic C.E. Sencelles.

Ara l'informarem detalladament del que realment fa vergonya en aquest club.

Ens fa vergonya anar a jugar a fora camp, fora delegat i fora botiquí. Mentre amb els grans s'hi encolcaven tots.

Ens fa vergonya la gran col.laboració, per part del president quan anàvem a fora camp. Ni un sol partit, ni ni d'infantils, ni juvenils va compareixer, però ens va deixar la furgoneta, això sí, remugant i amollant pestes.

Ens fa vergonya anar a una reunió a on se citaven certes personatges, que tot el temps xerraven, que pareixia tot lo món, i l'hora de cercar un directiu que es dedicàs a nosaltres en exclusiva, amagava el cap. I quan se'n presentà un després de parlar amb el president, va dimitir. Per què?, per falta de recolzament? no ho sabem.

Ens fa vergonya que montin un sopar i els grans s'hi tirin com a voltors, i el dia que sopen ells, nosaltres tenim l'entrenament suspès.

Ens fa vergonya fer el sopar de final de temporada i no tenir ni tan sols pa.

Ens fa vergonya que se'ns monti un escàndol per les targes, quan durant el partit se'ns animava a tallar cames, a destruirlos etc., etc., per part del president, que per cert no coneix una pilota de tennis amb una de futbol.

Una vegada exposades les nostres vergonyes senyor escoltador de pica-soques li direm els grans motius que dugueren al president del Sencelles a retirar l'equip de juvenils.

El motiu principal fou que havíem arribat tard a un partit a fora casa. Partit, que no s'havia suspès, i ens consta que no es va multar l'equip pel retràs. A més aquest partit s'havia de repetir. El president il·luminat per una inspiració no se sap d'on, va prendre la decisió, una de tantes a les que ens tenia acostumats, totalment dictatorial i agrenant cap als de primera. Ni tan sols es convocà una reunió, ens vàrem enterar un dia que anàvem a entrenar.

Al cap i a la fi ja sap els motius i actuacions que caracteritzen aquest home, que el que ha de fer es anar-se'n aviadet.

Vostè, escoltador de pica-soques, si vol mantendre un mínim de credibilitat ha de procurar informar-se, i després opinar. Per últim dir-li que a nosaltres no ens fa vergonya la poca col·laboració dels pares, el que realment ens fa vergonya és l'equip de primera, per raons evidents, que representa el futbol del nostre poble.

Només ens resta donar-li l'enhorabona per publicar la millor revista informativa d'aquest poble, que en vista dels competidors no té cap mèrit.

Donant-li les gràcies anticipades per la publicació de la present.

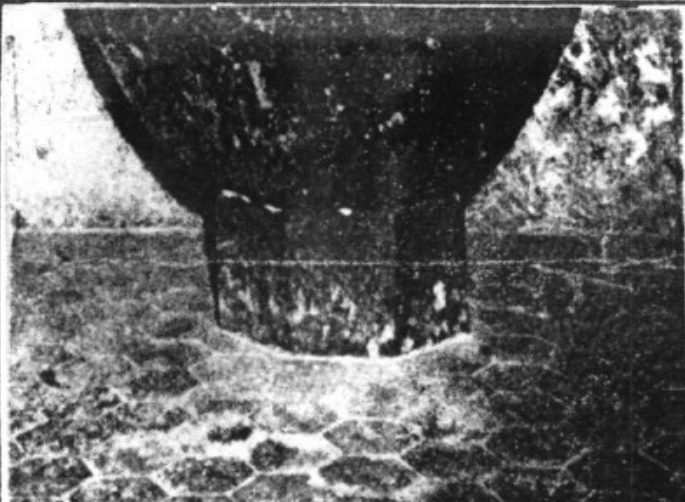
ATTA

Els ex-juvenils del C.E Sencelles PD. A veure si el cuixot no toca sempre al mateix.

Firmen la carta:

- Joan Carles Verd Cirer.
- Toni Pons Alzina.
- Antoni Puig Ramis.
- Sebastià Ferragut Fiol.
- Pep Pons Verd.
- Josep Miquel Pons Boyeres.
- Andreu Arrom Ramis.
- Juan Jimenez López.
- Pedro Florit Salas.
- Joan Florit Salas.
- Baltasar C. Ramis Morey.

e la Iglesia Parroquial de Sansellas, en cuyas aguas
fue regenerada la Sierva de Dios.

REIVINDICACION DE SANSELLAS

Parece ser verdad que en nuestra villa no hay nada que dure. Con esto de tanto cambio, ya somos el hazmereir de mucha gente, sobre todo de geógrafos y escritores, que se encuentran en dificultades a la hora de dejar impreso el nombre de este pueblo. La prueba la tenemos que, en menos de medio siglo lo hemos visto escrito de cuatro formas distintas: Sansellas, Sancellas, Senselles y el actual Sencelles. ¿Cuál será el siguiente? Me consta que a ciertos catalanistas les encantaría que fuese Centellas, apellido del que asesinó el 24 de Octubre de 1349 al Rey de Mallorca, Jaime III, en el Camp de Sa Batalla de Lluchmayor, en la Alquería Son Monjo.

Hay un pueblo en Francia, llamado "Cercueil" que en buen mallorquín es "bubul" o ataúd en castellano. Las autoridades del lugar, por no gustarles este nombre tan "fúnebre", acordaron en pleno extraordinario cambiarlo por otro más alegre, pero sus habitantes indignados lo vapulearon y fueron obligados a reponer el original. "No consintamos que borren nuestra identidad".

Como excusa, se ha argumentado que antiguamente y durante muchos siglos nuestra villa se llamó Sencelles. En el artículo "Opinió" de la revista Sa Sella, Mayo-Junio de 1988 dice que, en documentos antiguos no han encontrado ninguna "a" que justifique su inclusión en dicho nombre, y agradecen la información recibida a Mn. Bartolomé Oliver. En las líneas que siguen,

veremos que sí hay la vocal "a" que justifique su inclusión. Vemos en documento Bula del Papa Inocencio IV, año 1248, el nombre de Parroquia de San Pedro de Centellis. En documento de 13 de Junio de 1413, los jurados de esta villa determinaron que se celebrase la fiesta de San Pedro, que era el titular de la Parroquia y Patrón del pueblo. En un mapa de N. de Fer, geógrafo de su Majestad Católica, de 1715, encontramos Sancela. En otro mapa francés de 1740, vemos Safellas. De los restos de unas "termas" del tiempo de Adriano, y dentro de la provincia de Tarragona, hay las "termas de Sansellas". En documento del nacimiento de Sor Francisca Ana Cirer, y realizado por Mathias Verd Pro y Vic², de fecha 1781, y en un sinnúmero de documentación más de distinta índole, que ponen Sansellas. En Die Balearicus del Archiduque Luis Salvador, vuelve a estar escrito Sansellas. El historiador Elviro Sans Roselló pone Centum cellas, que traducido al mallorquín es Sent-selles, cien sillas de montar para los castellanos. En Diccionario Mallorquín, 1835-1858, vuelve a estar escrito Sansellas. En la página 146 del libro Verde de la Seo, Bula del Papa antes descrita.

Tanto si es Parroquia de San Pedro de Centellis, de Sencelles o cualquier otro, o que en los mapas en su traducción se ponga la "a", no necesariamente, las villas deban conservar el nombre de la Parroquia, o su primer nombre de origen, si fuese así, este nombre árabe Biniali (hijo de Ali) antiguamente se llamaba "abenialia"; Costitx, antes llamada "Kustic"; Jornets, antes llamado "Zorneš"; Judí, nombre propio femenino.

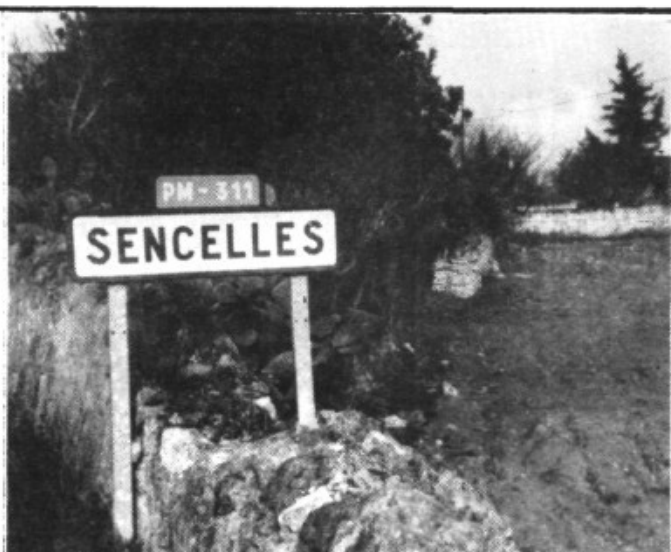

no, "Judid"; Ruberts, antes ¿"Robert"?

Respecto a los "escudos", en el mismo artículo "Opinió" antes mencionado, nos dice que tales escudos vinieron muchos después, y esto no es correcto; ya había escudos antes de que los romanos invadieran Mallorca. Emperadores y altos cargos tenían sus escudos de armas, y los tenían en mucha estima. Muchos moldes "originales" empleados para tal fabricación eran después destruidos para que no se hicieran reproducciones. En aquellos tiempos, ya se especulaba sobre estas bellas obras de arte, y se pagaban fortunas, como hacen ahora los coleccionistas para obtenerlos.

Con tanto "patinazo" de los promotores de tal "avento", ya somos muchos los que sospechamos que la imposición del nombre "Sencelles" se deba al afán de figurar en el "libro de oro" o si es por su mala "testa". Nuestros antepasados y nosotros, hasta hace poco, estábamos muy satisfechos con el antiguo Sansellas que juntamente con el escudo grabado con campana y silla de montar, fue honra y orgullo de nuestros antepasados, que desde tiempos inmemorables se nos está diciendo que "Sansellas" significa "cien sillas de montar" y que con este fin fue construido. Ahora el escudo ya no tiene razón de representar nada y habrá que pensar en fabricar otro con una "cella" o celda con barrotes como símbolo de nuestra vergüenza.

Según el historiador Jaime Salvá, la mayoría de pueblos han conservado su nombre de origen, aún después de la conquista, co

mo la antigua "Canarosa", casa de Rosa, pero los hay que han sufrido transformaciones.

Referente a la Bula que hizo el Papa, parece que hizo un recuento completo de todas las parroquias que había en 1248 y dotar a tales parroquias con los nombres que aún se conservan en la actualidad, pero es to nada tiene que ver con los nombres de los pueblos. Una cosa es el nombre de la Iglesia, y otra cosa el nombre del pueblo.

El legado verbal de nuestros antepasados a través de los siglos, nos ha ido informando hasta el presente que las primeras edificaciones que hubo en nuestra villa fueron unas caballerizas, situadas en las actuales casas Cana Palova y Sindicato (parte trasera), Can Ramis, Cas Vicari, Ferreteria Can Cota, etc. De dichas edificaciones, aún se conservan restos de "arcadas" sobre las cuáles se construyeron casas rústicas y, posteriormente, modificadas, siendo éstas las primitivas casas que tuvo nuestro pueblo.

Aunque no existan documentos que lo demuestren, igual que tampoco los hay de Adán y Eva, prefiero creer la versión popular y quedarme con SANSELLAS antes que aceptar el recién supuesto inventado Sencelles.

Nota: Me hubiera gustado escribir este "artículo" en mallorquín, no catalán, pero he considerado que escrito en castellano toda la gente lo entendería mejor.

M. G.

RAMON LLULL (II).Obres fonamentals.

- "Llibre de Eivast e de Aloma e de Blanquerna son fill". Blanquerna, jove ric, menysprea Tana, la noia que els seus pares li ofereixen per casar-se; decideix de retirar-se a la solitud d'una ermita. Convenç els seus pares, Eivast i Aloma, i marxa. La seva vida de sant fa que la gent el conegui; el criden d'un monestir i hi ingressa; i així successivament, i a causa de la seva aurèola de sant, passa d'ermità a monjo, a prior, abat, bisbe i finalment a papa; en cada estadi la seva tasca eficient soluciona tots els problemes que se li plantegen. Un cop arreglat el món des del càrrec de papa, decideix de retirar-se perquè ja ha fet la seva feina, i torna a la vida d'ermità.

- "Llibre d'Amic e d'Amat". Consta de 365 unitats breus que no són més que pensaments en prosa; un per a cada dia de l'any. El llibre és de contingut místic i és considerat com una de les grans obres de tota la mística, junt amb el "Càntic dels Càntics" i l'obra de sant Joan de la Creu.

- "Lògica de Gatzel", "Medicina de peccat", "Cent noms de Déu". Aquestes obres, no les podem considerar poesia; ens demostren que Llull, de jove, va aprendre bé l'ofici de trobador.

- "Cant de Ramon", "Plant de la Verge" i "Lo desconhort". Són les seves obres poètiques més interessants. "Lo desconhort" reflecteix la gran crisi moral de Llull quan el papa Bonifaci VIII es negà a portar a la pràctica els projectes de Llull.

- "Fèlix o llibre de meravelles". Narra les aventures d'un pelegrí errant que va pel món meravellant-se de tot el que veu i traient-ne arguments per a glorificar Déu.

- "Llibre de les bèsties". Forma part del "Fèlix" (llibre VII), encara que fou escrit de manera independent. És una sàtira pessimista dels excessos del poder i de les intrigues de la cort, representada en el món dels animals.

VOLEM ESCRIURE BÉ.El gènere dels noms i adjectius.

Escriure correctament les paraules masculines i femenines requereix tenir en compte les següents apreciacions:

a) Normalment, el femení es forma afegint una "a" al masculí.

noi - noia

mul - mula

b) Si el masculí acaba en "e" o en "o", el femení substitueix la darrera lletra per una "a".

sogre - sogra

fondo - fonda

c) Els adjectius que en castellà tenen una única terminació, igual pel masculí i pel femení, també en català en tenen només una, llevat de l'adjectiu "pobre-a".

alegre - alegre

jove - jove

d) Si el masculí acaba en vocal tònica (la que té la major força de veu de la paraula) el femení es forma afegint "na".

ple - plena

fi - fina

e) Si el masculí acaba en "u", el femení substitueix la "u" per "va".

blau - blava

hereu - hereva

f) Si el masculí acaba en vocal tònica més "c", el femení acaba en "ga".

amic - amiga

feixuc - feixuga

g) Si el masculí acaba en vocal tònica més "t", el femení acaba en "da".

buit - buida

estimat - estimada

h) Si el masculí acaba en vocal tònica més "p", el femení acaba en "ba".

llop - lloba

cup - cuba

i) Si el masculí acaba en "s" i el femení conserva el so d'essa sorda (com la castellana), s'afegeix "sa".

ros - rossa

espès - espessa

j) Els títol i càrrecs tenen en femení les terminacions "essa", "ina", "iu".

mestre - mestressa

emperador - emperatriu

(continuarà)

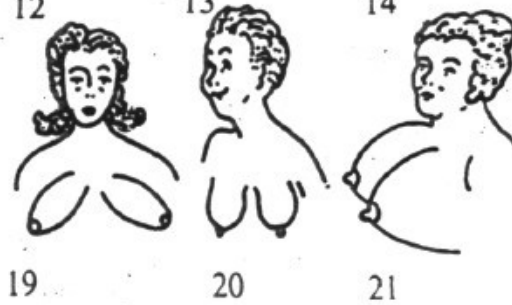
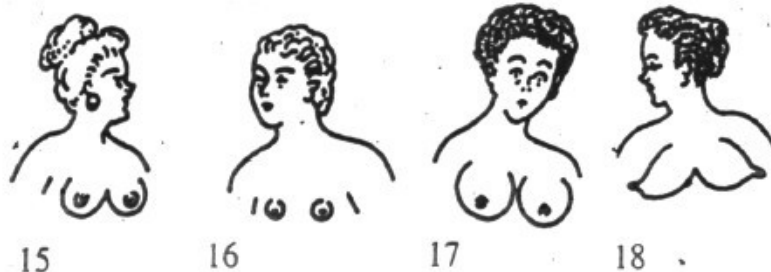
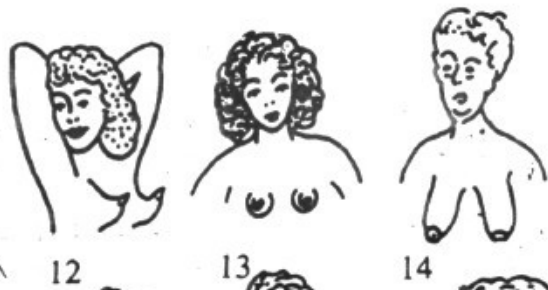
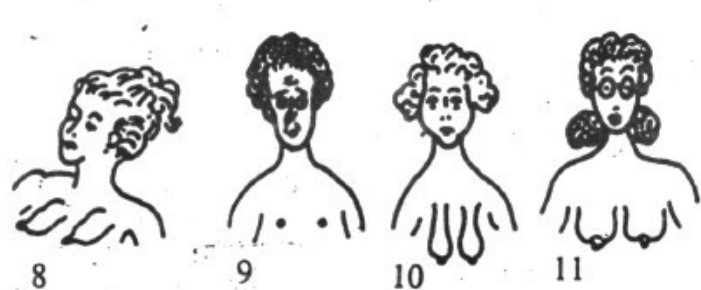
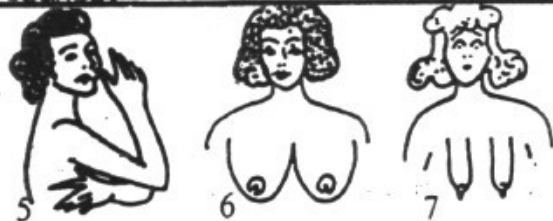
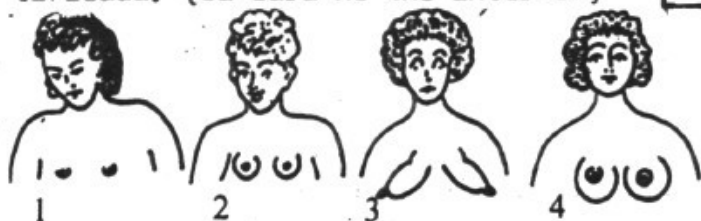
-Detall de la il·luminació Nadalenc
a Sencelles.
Sin palabras.

-Aquest predicador de Sta. Agueda
no sé d'on ha sortit però de lo llar
ga que va fer sa missa a n'en barra-
mot va posar malsofrit.

Sr. Predicador: "Lo bueno si breve,
dos veces bueno!!!"

ESCALA A MAMAR

-Madones, senyores, jovenotes, tendra-
les... (secció femenina en general),
si no les teniu com cap d'aquestes
enviau foto a sa redacció: carta cer-
tificada. (Sa cara no ens interessa)

1 - Confits de moreta. 2 - Melicotons. 3 - De banya de boc. 4 - Melonets. 5 - Empegueides. 6 - De nova rica. 7 - D'esculada. 8 - Moniatos. 9 - Picades de beia. 10 - Prebes torrats. 11 - Flams. 12 - D'envestida. 13 - Pastelets de cirera. 14 - Glories passades. 15 - Bòfigues. 16 - Pilotetes de fira. 17 - Globos. 18 - Peus d'ànnera. 19 - Bisques. 20 - Tercera Edad. 21 - Escudellers.

-Sa Sella convoca es 1er Campionat
d'Europa de Jutipiris.

Requisits: saber fer s'ase.

"Nota": no val escupir als jurats.

-No tenguen ànsies, les síquies que
s'han fetes són una sorpresa de l'A-
juntament.

No són per s'aigua, no !!! ÑEUUUU!!!
Són es començament d'un tramvia sub-
terrani.

! No vos ho pensàveu mai!, poder tra-
vessar es poble per davall terra?

!!JAA, AH IDO!!

- N'hi ha que tenen poc seny, per en-
cendre es fogueró de Sta. Agueda no
tengueren altra idea que coronar es
lladoner de Sa Plaça.
L'any que ve pensau a llevar ses per-
sianes.

CAJA DE BALEARES **"SA NOSTRA"**

LA CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS, LES
RECORDA QUE TE UNA OFICINA OBERTA PER A QUAL-
SEVOL TIPUS DE SERVEI QUE HAGUEU DE MENESTER
A:

CARRER ANTONI MAURA , 7

SENCELLES

TFON: 591566

BANCA MARCH

CARRER ES RAFAL, 7

Tel. 591350

SENCELLES